

Heb dank, o God van alle leven


GEZANG 330

Tekst: Fedde Schurer *)


Joh. Gijsb. Bastiaans 1868




1. Heb dank, o God van al - le le - ven, die zijk
2. En of een mens al diep ver - lo - ren en ver
3. Ge-meen - te, aan wier aard - se han - den dit he




1. dat Gij uw 'voord ons hebt ge - ge - ven, uw licht en lief' ons toe - ge - wend.
2. Gij noemt zijn naam, hij is her - bo - ren, ver-nieuwd door uw ge - tui - ge - nis.
3. o draag het voort naar al - le lan - den, ver - me - nig - vul - digd dui - zend - vourd.



1. Nu rijst uit el - ke nacht uw mor - gen, nu wijkt uw troost niet meer van de aard,
2. Uw woord, dat spreekt in al - le ta - len, heeft uit het graf ons op - ge - richt,
3. Een stem zegt: roep! "Wat zoudt gij roe - men op men - sen - gunst of heer - lijk - heid?



bleef ver - bor - gen werd kin - de - ren ge - o - pen - baard.
a - dem - ha - len en le - ven voor uw aan - ge - zicht.
wei - de - bloe - men. Gods Woord be - staat in eeu - wig - heid!



*) Met toestemming van de Interkerkelijke stichting voor het ker lied, 's Gravenhage.

